

Չանգեց Սոս Սարգսյանը: Մասնաբաժնի ստեղծումը է ինձ համար: Ի դեպ, ոչ միայն ինձ համար: Նա զանգում էր ինձ համարյա ամեն օր՝ «Կիլիկիայի» եւ «Արմենիայի» երկարատեւ ու երկար երթուղիների ժամանակ: Եվ ամեն անգամ անձնակազմը ողջ օվկիանոսով մեկ միաձայն գոռում էր. «SOS! SOS! SOS! Փրկե՛մ մեր հոգիները»: Այս անգամ Սոսի ձայնը կարծես մի ժամանակ սազնադաս էր: Նա բարձրաձայն կարգաց մի փոփոխ սեփուհի դժվարանալով մեկնաբանել: Վերջում միայն հոգնած հավելեց. «Ես մեկ կուղարկեմ ամսագիրը»: Շուտով սասցա շեղակազմ հրատարակությունը: Եվ մի կողմ դրեցի բոլոր կարեւոր գործերը:

«...Ազգային գաղափար» ամսագրի 2011 թվականի վեցերորդ թողարկման մեջ կարգացի գրականագետ եւ հրատարակիչ Սեփուհի Թոփչյանի վերլուծական հոդվածը: Առիթից օգտվելով, չեմ կարող չհիշել, որ ամեն անգամ, կարգավոր Սեփուհի հրատարակումները, անբախյալ չեմ մտածում եմ հիշում նա հորը՝ Էդվարդ Սեփուհի Թոփչյանին, որին անսահմանորեն հարգում էի: Համարյա քառասուն տարի է անցել այդ տղաների մահից: Չեմ կարող եմ մոռոտի մահից օրհնել, որը երկար տարիներ զխաղաղորդ էր Հայաստանի գրողների միությունը: Հիշում եմ, թե ինչպես էր վարվել:

Ինչ էլ, որ Լյուդմիլայի հետ մեծ վերջին խորհրդային դարձմանսում աշխատել են մոտ երեք բարդ, եթե չասենք ողբերգական տարիներ: Ողբերգական հասկալիքներ մեր երկրի, մեր ժողովրդի համար. Սուսգայիթի եւ սոցիալական երկրաբանության հետազոտություն, դարձանք մեր հետազոտության ժամ երեւանում, ազերների զինված սարսափներ Մեղրիում, Արարատյան դաշտակայանում, Երասխ-Նախիջևան սահմանում, գնդակոծումներ եւ ռմբարկումներ Գորիսի, Սիսիանի, Կաղանի քաղաքներում, սաֆոնովյան եւ ժողովրդական կուսակազմի հրեւապետ ընդհանրություններ, բարձրագույն եւ վարչակազմ Արցախում, «Ղարաբաղ» կոմիտեի եւ Արցախի ընդհանրական շարժումների ձեռնարկում, արյունահեղություն եւ զազանություններ Բախում եւ բառորդ միլիոն հայերի վտարում, հայերի ցեղասպանություն Ազատում, Կապույտ, Բազում-Սարում, Գեթաբում, Մարտնապետում, Շահումյանի եւ Հարությունի քաղաքների, Բերդաձորի ենթաքաղաքի գյուղերում: Հին իշխանություններ արդեն Հայաստանում չկար: Պարզ է, որ սկզբնական քաղաքում մահ էլ չկար: Սով, ցուր: Գազի եւ էլեկտրականության հետ կապված անվտանգության խնդիրներ: Ռուբլու արժեզրկում, դասարկ խանութներ: Չանգվածային ար-

թեկնածությունների վերաբերյալ, որոնք կառաջարկվեցին միայն ու միայն Լեռնային Ղարաբաղի դաշտամարտների կողմից: Կողմերից ոչ մեկը չդիմաց է դրան միջամտել: Մեծ դաշտանում ենք մեր պատերազմի դաշտամարտներից՝ այլեւս չիսխալել Ղարաբաղի սահմանադրական իրավունքները եւ համազումարը չկանգնեցնել դժվարին կացության առջեւ: Ի դեպ, Սոսը չէր հետ խոսակազմում, որ իրեն ելույթի էր մղել հենց Լյուդմիլա Հարությունյանը:

Նման ելույթներ Լյուդմիլան ցատ է ունեցել ԽՍՀՄ ժողովրդական դաշտամարտների համազումարներում եւ Գերագույն խորհրդի նստաքաղաքներում: Ահա թե ինչու ես ցնցված էի այն նախադասությամբ, որ հեռախոսով ինձ հայնեց Սոս Սարգսյանը: Բնականաբար չեմ կարող լռել: Ինչպես բնական է այն, որ առաջին հերթին չէի կարող չստուգել հոդվածում Սեփուհի Թոփչյանի մեջբերած տեքստի հավաստիությունը: Եվ առաջին, ինչ արեցի, հեռախոսով կապվել եմ հեղինակի հետ, որն արդյունք է ԱՄՆ-ում: Նա ուղարկեց ինձ ներկայացրած հասցեն, որտեղից կարելի էր ֆադել աղբյուրը: Ես չէի կարողանում հավաստիացնել: Չանգեցի իրեն՝ Լյուդմիլային: Եվ դարձվեց, որ այն մեջբերումն արված է «Հայկական ժամանակ» թերթին սրված նա-

զի 1994 թվականի մայիսից սկսած ամեն օր գնդակոծվում են Ղարաբաղի սահմանները: Եվ հանկարծ մեծ խոսում են դեմոկրատիայի մասին, որը Լյուդմիլան, ինչպես հասկանում եմ, վերածել է մի ինչ-որ քաղաքական: «Չարագույնները մեզ ընդհուպ մոտեցրել են դեմոկրատիայի ընդունելու: Ես փիլիսոփա չեմ, այդ իսկ դաժանաբան էլ կղիմեն փիլիսոփայության դասականների օգնությամբ, որոնցից ցածր են հանգել նրան, որ «դեմոկրատիայի մասին կարելի է խոսել միայն այն ժամանակ, երբ այն կարելի է կասկածի տակ առնել»: Բանն այն է, որ կյանքն է աղաքացուցել՝ դեմոկրատիայի վստահավոր է արդեն իսկ նրանով, որ բոլորը ցահարկում են այն: Եվ ցահարկելով՝ այլասերում: Իսկ «իսկ այլասերված դեմոկրատիան միշտ արյուն է»: Սա ասել է համաճարտ գրեթե, այդ թվում՝ «Արևիկոն մարդկային» փիլիսոփայական վեբի հեղինակ Վիլյամ Սոմերսեթ Մոեմը: Ընդհանրացնելով մարդկության կողմից կուսակազմի եւ մեկնված առեւտրի փորձը, նա որոշեց իրեն լեզուով բացել դեմոկրատիայի թեման,

սերմին մասին. «Եթե վերցնեմ այդ սերմինն իր ճգնաժամային կայանից, ապա երբեք գոյություն չի ունեցել իսկական դեմոկրատիա, եւ երբեք չի լինի այդպիսին»: Համամիջ ժամ-ժակ Ռուսոյի սկզբունքները՝ 20-րդ դարի համարյա բոլոր փիլիսոփաները գալիս էին, եթե չասենք եկան, այն եզրահանգման, որ դեմոկրատիան միջոց է, որի օգնությամբ լավ կազմակերպված փոխադասությունը կառավարվում է անկախակերպ մեծամասնությամբ»: Համառոտաբար փորձը ցույց է սվել, որ համարյա ամենուր, անկախ ազգությունից, ռասայից, կրոնից մշակույթից, դասակարգից, դասակարգից, աշխարհագրությունից եւ այլն, այդ նույն «կազմակերպված փոխադասությունը» կամա թե ականա, իր համար նկատելի թե աննկատ, վաղ թե ուշ, միաձուլվում է համազումարության եւ կոռուպցիայի հետ: Եվ այդ բուն փաստը հանգեցնում է «զոկոդական անդամաբաժնիության» (Նոել), ինչն էլ իր հերթին օրենքներ սկզբում դարձնում է անօգուտ, իսկ հետո՝ նաեւ ծիծաղելի: Լյուդմիլա Հարությունյանը որդես սոցիոլոգ եւ փիլիսոփա (ավելի ճիշտ՝ փիլիսոփայության դոկտոր) չի կարող չհամալ կառավարիայի հետազոտությունների մասին, որոնք ցույց են սվել, որ «դեմոկրատիայի օրն սեղի են ունենում ցատ ավելի

Ղարաբաղ՝ նույնն է, թե Հայաստան

ԶՈՐԻ ԲԱՆԱՅԻՆ

Թոփչյանի թողնված անձնանալի Լեռնի դուրսում ընդգծեց, որ մեզանք հեռանում է սաղմոնադարի ու ազնվամիտ փոխադարձ մտավորականներից եւս մեկը: Ես չեմ դաժանաբար գրել «Ազգային գաղափարում» տառադրված հոդվածի մասին: Կասեմ միայն, որ հեղինակն այն վերագրել է յուրօրինակ մաթեմատիկական բանաձեռով. «Ոչ 5, ոչ 6. միայն խաղաղություն խաղաղության դիմաց»: Ինչ վերաբերում է իմաստին եւ բովանդակությանը, կարծում եմ, բավական է ընդամենը երկու ընդարձակ նախադասություն մեջբերել, որոնք տեղում արված են կարմիր տառերով. «Պատմության կեղծարարությունը նույնպիսի է, թայց այն հասկանալի է, երբ դրանով զբաղվում են այլ ժողովուրդների հետ խնդիրներ ունեցող ժողովուրդներն ու ժողովուրդները, ինչպես սերբերի եւ ալբանացիների, հայերի եւ արքեպիսկոպոսի, արքեպիսկոպոսի եւ վրացիների միջոց: Բայց երբ դաժանաբար իրողությունը կեղծում են հայերն իրենց երկրի ներսում, ելնելով մասնավոր նախադասական ցանկերից, դա արդեն (եւ կասե՛մ) մեղով ասած - Ջ. Բ.) բարոյական նորմերի տրամախախտում է եւ բացարձակ անսկզբունքայնություն»:

Իսկ ինձ գրիչ վերցնելու մղեց, ինչպես Թոփչյանն է գրում՝ «Լեռնական սոցիոլոգ, փիլիսոփայության դոկտոր, դոկտոր Լյուդմիլա Հարությունյանի խոսքի մեջբերումը: Ահա այն. «Ղարաբաղն էական դեր է խաղում մեր բոլոր հայրենիքում: Բայց նույնիսկ հանուն Ղարաբաղի մենք չենք կարող գոհաբերել ժողովրդավարությունը: Ես գտնում եմ, որ եկել է դասաստիանսու իշխանության եւ դասաստիանսու ընդդիմության ժամանակը: Գործընթացները մեզ ընդհուպ մոտեցրին Հայաստանի համար դեմոկրատիայի ընդունելու: Այլ ուղի չկա: Դա է Հայաստանի ճակատագիրը: Այսօր բարձրագույն արժեքը հայի երջանկությունն է»:

հարցազրույցից: Խնդրեց մի ժողովուրդ, որտեղից գեղեցիկ, ինչպես ինձնապես, այն ընդարձակ նյութը, որտեղ արժանաբան էր հենց «Ղարաբաղի եւ դեմոկրատիայի» մասին թեման: Սկսեց կարգալ: Եվ իմն էլ խոստովանեց, որ մեծ նմանություն կա: Ընդգծեց դեմոկրատիայի կարեւորությունը որդես համադարձային (դասագետ), որդես ստեղծված իրավիճակում մեր միակ փրկության: Խոսում էր այնպես, ասես աղոթում էր հենց հին հունական ամենայն փրկության հասցեագրող Պանակիային (այստեղից էլ «դասագետ» սերմինը՝ միջոց, որն իբր ազատում է բոլոր խնդիրները լուծելու խանգարող բոլոր չարիքներից): Ես այդպես էլ չհասկացա, թե այդ ինչ դեմոկրատիայի մասին էր խոսում Հարությունյանը: Խորհրդային դարձանք եւ բուհերում մեծ սովորում էին դեմոկրատիայի գեներալիզմի էությունը: Գիտե՛մ, որ լինում են տարբեր դեմոկրատիաներ. բուրժուական, սոցիալիստական, ներկուսակցական: Մեծ գիտե՛մ, որ դա՛ դեմոկրատիայի դասական երեւոյթ է, որ փոփոխվում է ըստ հասարակության զարգացման, ըստ սոցիալ-տնտեսական կարգի փոփոխման: Մի անթիվ բազմազանություն, որի օրոք այնքան վեճեր են գնում: Եթե է, այդ ամենը, ինչպես Շեքսպիրն է ասել Համլետի շարժումով, միայն «բառեր, բառեր, բառեր» են: Մի խոսքով, իրոք միայն անսահման չէ այդ դեմոկրատիայի կրկնվածը, որն, ինչպես հայնի է, գործնականում վերանայվում է, իսկ երբեմն նույնիսկ վերացվում՝ դաժանաբար ժամանակներում: Զանգի իսկական դեմոկրատիան, առաջին հերթին, գործող արդարացի օրենքներն են: Իսկ դաժանաբար ժամանակներում էլ դեմոկրատիան իրավունքներ է ստեղծում: Նույնիսկ գոյություն ունի դասական դեմոկրատիան, իմաստով մի ձեւակերպում. «Պատերազմի ժամանակակից օրենքներով»: Իսկ մեզ մոտ, ըստ սրամաքանության, դաժանաբար դեմ չի ավարտվել, ֆան-

գայով այն եզրակացության, որ «Դեմոկրատիան փուչ հորինված է, անիրագործելի իդեալ»: Մոեմի մասին անզրկացիներն ասում էին. «Այդ մարդը փրկեց անզրկական ժողովրդին անզրկական ամբողջից, որի ուղեղը մեռել էին դեմոկրատիայի բարիքներով»:

հանցագործություններ՝ առանձնակի «ճարտարամտությամբ» (սերմին ինձ չէ), կասարվում «անբարոյական այլադասություններ» (սերմին ինձ չէ), ֆանտաստիկայից եւ միադեմոկրատիայի դաժանությունները: Հիաստանց Օսկար Ուայլդը մի առիթով ծաղրալից նեցել է. «Ժամանակակից դեմոկրատիան միայն մեկ վստահավոր թեմանի ունի՝ բարի միադեմոկրատիան: Դեմոկրատիան հաճախ կարող է առաջընթացի հետ: Բայց այստեղ հավանաբար ղեկ է հիշել Անդրեյ Վոզնեսենսկուն. «Բոլոր առաջընթացները ռեակցիոն են, եթե մարդն է կործանվում»:

Սկսեմ նրանից, որ այնքան էլ հեշտ չէր ինձ համար գրիչ վերցնե-

մեր կարծիքն արտահայտեմ նոր

«Դեմոկրատիան փուչ հորինված է, անիրագործելի իդեալ»:

«Դեմոկրատիան փուչ հորինված է, անիրագործելի իդեալ»:

Գաբրիել Սարգսյանն ավելացրել է վարկանիշը

Լեւոն Արոնյանը պահպանել է ինքնիշխան լիան լավագույն տեղակայում

ՖԻԴԵ-ն հրադարակել է ժամանակների վարկանիշային հերթական ցուցակը: Նախկինի ղեկավարը գլխավորում է նորվեգացի գրոսմայստեր Մագնուս Կարլսենը, որը վարկանիշն ավելացրել է 3-ով և այժմ ունի 2826 գործակից: Իսկ ահա 2-րդ տեղում ընթացող աշխարհի չեմպիոն Վիվալանդան Անանի վարկանիշը (2811) նվազել է 6-ով: Լավագույն տեղակալը եզրափակող Լեւոն Արոնյանն էլ (2802) 5-ով նվազեցրել է վարկանիշը: Առաջին անգամ միանգամից 4 ժամանակների վարկանիշային ցուցակում 2800 և ավելի վարկանիշ ունեն: Չորրորդը Վլադիմիր Կրամնիկն է, որը վարկանիշն ավելացնելով 9-ով, այն հասցրել է 2800-ի:

Ֆայն Լեւոն Արոնյանից, եւս 3 հայաստանցի ժամանակների են տեղ զբաղեցրել 100 լավագույնների ցանկում: 34-րդ տեղում է Սերգեյ Մովսիսյանը (2710), որը վարկանիշը նվազեցրել է 5-ով և 30-րդ տեղից նահանջել է: Վլադիմիր Գաբրիել Սարգսյանը ղեկավարում է վարկանիշը (2681) և մեկ հորիզոնականով բարձրացել է՝ զբաղեցնելով 63-րդ տեղը: Զգալի առաջընթաց է ունեցել Գաբրիել Սարգսյանը, որը վարկանիշը (2671) ավելացրել է 13-ով ու 88-րդ տեղից տեղափոխվել է 73-րդ հորիզոնական:

Լավագույն սասնյակում տեղ են զբաղեցրել նաև Թեյմուր Ռաջաբովը (2781), Վասիլի Իվանչուկը (2775), Վեսելին Թոփալովը (2768), Սերգեյ Կարյակինը (2763), Ալեքսանդր Մորոզովիչն (2762) ու Յիկարու Նալկանդուրան (2758):

Բացի Լեւոն Արոնյանից, եւս 3 հայաստանցի ժամանակների են տեղ զբաղեցրել 100 լավագույնների ցանկում: 34-րդ տեղում է Սերգեյ Մովսիսյանը (2710), որը վարկանիշը նվազեցրել է 5-ով և 30-րդ տեղից նահանջել է: Վլադիմիր Գաբրիել Սարգսյանը ղեկավարում է վարկանիշը (2681) և մեկ հորիզոնականով բարձրացել է՝ զբաղեցնելով 63-րդ տեղը: Զգալի առաջընթաց է ունեցել Գաբրիել Սարգսյանը, որը վարկանիշը (2671) ավելացրել է 13-ով ու 88-րդ տեղից տեղափոխվել է 73-րդ հորիզոնական:

100 լավագույնների ցանկում է նաև ֆրանսահայ գրոսմայստեր Տիգրան Ղարամյանը, որը ղեկավարում է թե՛ վարկանիշը (2676), թե՛ տեղը 67-րդ հորիզոնականում:

Կանանց վարկանիշային ցուցակը, ինչպես միշտ, գլխավորում է Գուրիթ Պուգարը (2710): Լավագույն սասնյակում տեղ են զբաղեցրել Դամրի Կոնեռն (2600), Դոու Յիֆանը (2568), Աննա Մուրիչուկը (2557), Կատերինա Լահուն (2549), Նադեժդա Կոստինցեան (2546), Տիգրայ Վենցյուկը (2542), Զժառ Սյուն (2539), Աննա Կոստինցեան (2531) և Տաջյանա Կոստինցեան (2526):

ՖԻԴԵ-ի անդամ երկրների ցանկում Գաբրիել Սարգսյանը մինչև 20 սարեկան ժամանակների ցանկում 2586 վարկանիշով 18-րդն է: Սերգեյ Մովսիսյանը մինչև 20 սարեկան ժամանակների ցանկում 2586 վարկանիշով 18-րդն է: Սերգեյ Մովսիսյանը մինչև 20 սարեկան ժամանակների ցանկում 2586 վարկանիշով 18-րդն է:

ՖԻԴԵ-ի անդամ երկրների ցանկում Գաբրիել Սարգսյանը մինչև 20 սարեկան ժամանակների ցանկում 2586 վարկանիշով 18-րդն է: Սերգեյ Մովսիսյանը մինչև 20 սարեկան ժամանակների ցանկում 2586 վարկանիշով 18-րդն է: Սերգեյ Մովսիսյանը մինչև 20 սարեկան ժամանակների ցանկում 2586 վարկանիշով 18-րդն է:

«Ոսկե գնդակի» 23 հավակնորդներ

ՖԻՖԱ-ն հրադարակել է այն 23 ֆուտբոլիստների ցանկը, որոնք հավակնում են 2011-ի աշխարհի լավագույն ֆուտբոլիստի համար սահմանված «Ոսկե գնդակ» մրցանակին: Դրանց այդ ցանկից ղեկավարում է ազգային հավաքականների գլխավոր մարզիչներն ու ավագներն ընտրություն կատարեն: Դեկտեմբերի 5-ին Փարիզում «Ֆրանս ֆուտբոլ» շաբաթաթերթի և ՖԻՖԱ-ի ներկայացուցիչների հասույթի միջոցով կհայտարարվեն առավելագույն միավորներ վաստակած 3 ֆուտբոլիստների ազգանունները: Իսկ հաղթողը հայտնի կդառնա հունվարի 9-ին Յուրիխում կայանալի մրցանակաբաշխության ժամանակ: Բացի «Ոսկե գնդակից», ՖԻՖԱ-ն մրցանակներ կհանձնի նաև աշխարհի խորհրդանշական հավաքական ընդգրկված 11 ֆուտբոլիստներին, ամենագեղեցիկ գոլի հեղինակին, լավագույն ֆուտբոլիստունու ու մարզչին, «Ազնիվ խաղի» դափնեկրին:

«Ոսկե գնդակի» 23 թեկնածուներից 8-ը չեմպիոնների ներկայիս գավաթակիր «Բարսելոնից» են: Ցանկում ընդգրկված են հարձակվողներ Լիոնել Մեսսին և Դավիթ Վիլյան, կիսադաշտայիններ Կապիտան Ինիեստան և Սեսկ Գաբրիելը, դաշտայիններ Դեյվիդ Եսկոբերը, Դանիել Ալվեսը և Էրիկ Աբիդալը:

«Ֆրանսիայի» գլխավոր հակառակորդ Մարիոն «Ռեալից» ցուցակում ընդգրկված են Զարի Բենզեման, Իկեր Կասիլյասը, Զիչեսիանու Ռոնալդուն, Մեսութ Օզիլը և Խաբի Ալոնսոն:

Անգլիական յուրեմիեր լիգայի ներկայացուցիչներն են Ռեյնո Ռուսին, Նանին (երկուսն էլ՝ «Մանչեսթեր Յունայթեդ»), Սերխիո Ագուերոն («Մանչեսթեր Սիթի») և Լուիս Սուարեսը («Լիվերպոլ»): 2-ական ֆուտբոլիստ են ներկայացնում «Բավարիան» (Բաստյան Շվայնստայգեր, Ռոմաս Մյուլլեր) և «Ինտերը» (Դիեգո Ֆոռլան, Ուեսլի Սնեյդեր): Ցուցակում են նաև Մախաբախի «Ամֆոն» հանդես եկող կամերունցի Սամուել Էսո-Օ-ն և քաղաքական «Սանթոսի» հարձակվող Նեյմարը:

Մարտնական կմասնակցի բարեգործական խաղին

Արգենտինացի հանրահայտ ֆուտբոլիստ, ներկայումս մարզչական գործունեությամբ զբաղվող Դիեգո Մարտնական մտադիր է կրկին խաղադաշտ դուրս գալ՝ մասնակցելու նոյեմբերի 8-ին կայանալի բարեգործական համաժողովին: Այդ խաղից ստացվելիք ողջ հասույթը փոխանցվելու է Լիբիայի երեխաների օգնության հիմնադրամին:

Մոլասկում է, որ հանդիմանը կմասնակցեն նաև համաշխարհային ֆուտբոլի «աստղեր» Ֆաբիո Կանավարոն, Դավիթ Տրեպեզեն, Ռոբերտ Դիրտսը, Մարկո Մաստրացին և ուրիշները:

Ենթակառուցվածքի բազմապատկերում

ՖԻՄԱ-ի մարզադահլիճում իրենց մրցավեճն ավարտեցին մինչև 17 սարեկան հանդերձարիները, որոնք անցկացրին Հայաստանի առաջնության 2-րդ օրացուցիկի հանդիպումները: Չորս թմերի մրցավեճում բացահայտ էր Ենթակառուցվածքի հավաքականի առավելությունը: Աստղիկ Գյուրջիյանի սանտիմենտը հաղթեցին Վանաձորի (24-13), ԴՄԴ-ի (31-17) և Արցախի (22-15) թմերին ու 6 միավորով գրավեցին առաջին տեղը: Նեյմ, որ հենց Ենթակառուցվածքի հավաքականի խաղացողներն էլ կազմում են Հայաստանի մինչև 17 սարեկանների ընտրանու կորիզը:

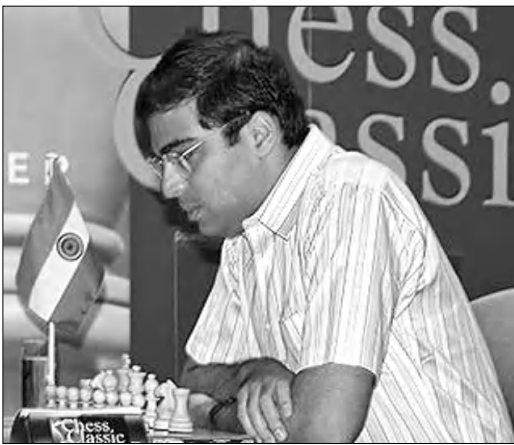
4 միավորով 2-րդ տեղը զբաղեցրեց ԴՄԴ-ի թիմը, որը հաղթեց Արցախի (30-26) և Վանաձորի (24-21) հավաքականներին: Հաջորդ տեղերում են Արցախի և Վանաձորի հավաքականները: Այս չորս թմերը շուտով կմասնակցեն Հայաստանի առաջնության եզրափակիչ փուլին, որում էլ կորոշվեն չեմպիոնն ու մրցանակակիրները:

«Չեյթունը» դուրս մնաց ղայֆարից

Մոսկվայում անցկացված «Պասանի սամբիս-2011» թիմային առաջնությունում Հայաստանը ներկայացնում էր «Չեյթունը»: Մեր ղայֆարիստները հաջողությամբ հաղթահարեցին խմբային մրցաժամկետը: «Չեյթունը» հաղթեց մոլդովական «Բելցին» (11-1) և Օդեսայի «Վոլոդոնցեներին» (12-0), ղայֆարից չեչեցնական «Շամսուդինա Ուվայսաեային» (1-11): Եզրափակիչ փուլում «Չեյթունը» 1/8 եզրափակիչում ղայֆարիստները կրեց Ադիգեյայի «Չեյթեսիա» թիմից (5-7) և դուրս մնաց հեռավոր ղայֆարից:

Անանյուր հաստատեց իր բարձր կարգը

Ֆրանսիայի Բասիա ֆուտբոլում անցկացված դասական ժամանակի մրցաժամկետի ավարտից հետո տեղի ունեցան արագ փոփոխություններ կայանալիս: Արագ փոփոխություններ կայանալիս մրցաժամկետում համարյա երկուսն էլ 16 ժամանակների, որոնց թվում էին Հայաստանը ներկայացնող Ալեքսի Գրիգորյանն ու Դանի Մելիքյանը, ինչպես նաև աշխարհի չեմպիոն Վիվալանդան Անանյուն ու Շահրիյար Մամեդյարովը:

Արագ փոփոխություններ կայանալիս մրցաժամկետում համարյա երկուսն էլ 16 ժամանակների, որոնց թվում էին Հայաստանը ներկայացնող Ալեքսի Գրիգորյանն ու Դանի Մելիքյանը, ինչպես նաև աշխարհի չեմպիոն Վիվալանդան Անանյուն ու Շահրիյար Մամեդյարովը:

հենց մրցավեճում: Եզրափակիչ մրցաժամկետում Անանյուն Կառնեց Մամեդյարովի հետ անցկացրած 2 ղայֆարիստներն էլ ու դարձավ մրցաժամկետի հաղթող:

Վիվալանդանի մրցաժամկետում 1/8 եզրափակիչում Գրիգորյանն ու Մելիքյանը մրցեցին միմյանց հետ: 1,5-0,5 հաշվով հաղթեց 2010-ի Գրիգորյանը Ալեքսի Գրիգորյանը, որը ֆառորդ եզրափակիչում 2 ղայֆարիստ անցկացրեց Անանյուն հետ: Վերջինս 2-0 հաշվով հաղթեց Եր Մասոնիին: Անանյուն հետ մրցավեճում Գրիգորյանը ղայֆարից 0,5-1,5 հաշվով ու դուրս մնաց հեռավոր ղայֆարից:

Կայանալիս մրցաժամկետում Հայաստանից համարյա երկուսն էլ 16 ժամանակների, որոնց թվում էին Հայաստանը ներկայացնող Ալեքսի Գրիգորյանն ու Դանի Մելիքյանը, ինչպես նաև աշխարհի չեմպիոն Վիվալանդան Անանյուն ու Շահրիյար Մամեդյարովը:

Ճաղոնացիները հրավիրում են Ռոնալդինյոյին

Ճաղոնիայի ֆուտբոլային առաջատար ակումբներից մեկը՝ «Կավասակի ֆուտսալեյն» մտադիր է թիմ հրավիրել քաղաքացի Ռոնալդինյոյին, որը ներկայումս համարյա չէ գալիս իր հայրենիքում՝ «Ֆլամենգոյում»: Ակումբի ղեկավարությունը հույս ունի մրցաժամկետով ղայֆարիստներն ու ժողովուրդը ղայֆարից:

2004 և 2005-ի աշխարհի լավագույն ֆուտբոլիստ Ռոնալդինյոյն ժամանակին համարյա չէ եկել ֆրանսիական ՊՍԺ-ում, իսպանական «Բարսելոնում» և իսպանական «Սիլվանում»: Նեյմ, որ ճաղոնացի մեկ այլ ակումբ՝ «Սիմիոնա Ս-Պալսը» օգոստոսին ղայֆարիստները երկուսն էլ կառնվելու հայտնի կիսադաշտային Ֆրեդերիկ Յունգերից հետ:

Ռոյ Ջոնսը ցանկանում է վերադառնալ ռինգ

Ջառային 4 կարգերում աշխարհի նախկին չեմպիոն, 42-ամյա Ռոյ Ջոնսը մտադիր է վերադառնալ ռինգ: Դեկտեմբերի 10-ին նա կմեծամարտի ֆիչ հայտնի ամերիկացի բռնցքամարտիկ Մաֆու Ալեքսանդրի հետ: Նա ցանկանում է այդ մեծամարտով ստուգել իր ղայֆարիստները: Ջոնսը մտադիր է վերադառնալ ռինգում:

Ամեն դեպքում Ռոյ Ջոնսը չի ցանկանում ղայֆարիստները հեռավոր ղայֆարից: Վերջին մեծամարտը նա անցկացրել էր Մոսկվայում ռուսաստանցի Դեմիս Լեբեդեյի հետ ու ղայֆարից երկուսն էլ կառնվելու հայտնի կիսադաշտային Ֆրեդերիկ Յունգերից հետ:

